

4. Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at kræve, at det i afgørelsens begrundelse skulle være præciseret, hvordan enhver (negativ) bemærkning havde indflydelse på de points, der blev tildelt for hvert underkriterium og underpunkt, og som sådan anvendte et strengere kriterium med hensyn til begrundelsespligten, end den der følger af Domstolens faste praksis. Af denne grund begik Retten en retlig fejl, idet den annullerede den anfægtede afgørelse på grundlag af en tilsidesættelse af artikel 100, stk. 2, i den generelle finansforordning, sammenholdt med artikel 296 TEUF.
5. Med det fjerde appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den tilkendte den første sagsøger i første instans erstatning, eftersom én af de kumulative betingelser for at EU-institutionerne ifalder ansvar uden for kontrakt (nemlig at der er tale om ulovlig adfærd) ikke er blevet bevist. Subsidiært har appellanten gjort gældende, at selv hvis EUIPO's appel alene skulle tages til følge på grundlag af det første appelanbringende, skal den appellerede dom stadigvæk ophæves for så vidt som den fastsætter en forpligtelse til at betale erstatning, da eksistensen af en årsagsforbindelse mellem den resterende ulovlige adfærd (åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af begrundelsespligten) og den påståede skade i så fald ikke er bevist. Alternativt har appellanten bevist, at Retten begik en retlig fejl, idet den tilkendte erstatning på grundlag af den fortabte mulighed, eftersom et sådant grundlag for at tilkende erstatning ikke kan anses for at udgøre en almindelig retsgrundsætning, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, og således tilsidesatte den eksplicitte bestemmelse i artikel 340 TEUF.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. juli 2016 —
Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne mod Aldi Enikauf GmbH & Co. OHG Süd**

(Sag C-393/16)

(2016/C 402/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Sagsøgt: Aldi Enikauf GmbH & Co. OHG Süd

Intervenient: Galana N.V.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 118m, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ samt artikel 103, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽²⁾ fortolkes således, at deres anvendelsesområde også omfatter tilfælde, hvor den beskyttede oprindelsesbetegnelse anvendes som del af en betegnelse for en fødevarer, som ikke svarer til produktspecifikationerne, og som er tilsat en ingrediens, som svarer til produktspecifikationerne?

2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende:

Skal artikel 118m, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt artikel 103, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EU) nr. 1308/2013 fortolkes således, at benyttelse af en beskyttet oprindelsesbetegnelse som del af en betegnelse for en fødevarer, som ikke svarer til produktspecifikationerne, og som er tilsat en ingrediens, som svarer til produktspecifikationerne, udgør en udnyttelse af oprindelsesbetegnelsens omdømme, hvis betegnelsen for fødevareren svarer til den sædvanlige betegnelse i den relevante kundekreds, og ingrediensen er tilsat i en mængde, som er tilstrækkelig til at give produktet en væsentlig egenskab?

3) Skal artikel 118m, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt artikel 103, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1308/2013 fortolkes således, at anvendelse af en beskyttet oprindelsesbetegnelse under de i andet spørgsmål beskrevne omstændigheder udgør en uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning?

- 4) Skal artikel 118m, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt artikel 103, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1308/2013 fortolkes således, at de kun finder anvendelse på falske eller vildledende betegnelser, som i den relevante kundekreds kan give et fejlagtigt indtryk af produktets geografiske oprindelse?

- ⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299, s. 1).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347, s. 671).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 1. august 2016 —
Hansruedi Raimund mod Michaela Aigner**

(Sag C-425/16)

(2016/C 402/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hansruedi Raimund

Sagsøgt: Michaela Aigner

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan et søgsmål vedrørende krænkelse af et EU-varemærke [artikel 96, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾ som ændret ved forordning (EU) 2015/2424] afvises på grund af en indsigelse om, at ansøgeren ved indgivelsen af varemærkeansøgningen var i ond tro [artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 som ændret ved forordning (EU) 2015/2424], når sagsøgte ganske vist med denne begrundelse har fremsat et modkrav om, at EU-varemærket erklæres ugyldigt (artikel 99, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 som ændret ved forordning (EU) 2015/2424), men retten endnu ikke har truffet afgørelse om dette modkrav?

Såfremt spørgsmålet besvares benægtende:

- 2) Kan retten afvise krænkelsessøgsmålet på grundlag af indsigelsen om, at ansøgeren ved indgivelsen af ansøgningen var i ond tro, hvis den senest samtidig tager modkravet om ugyldighed til følge, eller skal den vente med at træffe afgørelse om krænkelsessøgsmålet, indtil afgørelsen om modkravet er blevet retskraftig?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León
(Spanien) den 2. august 2016 — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General
de la Seguridad Social (TGSS) mod José Blanco Marques**

(Sag C-431/16)

(2016/C 402/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León